

- 5) Anden Behandling af Forſlag til Lov, hvorved Skolelærerne fritages for at befordre Embedsbreve.

Mødet hævet Kl. 4.

64de Møde.

Lørdagen den 18de Januar.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg ſkal annelde, at jeg har modtaget Udvalgets Betænkning i Sagen angaaende Forſlag til Lov, indeholdende Tillæg til de i Forordningen af 29de Juli 1846 §§ 16 og 17 angaaende Bands Afledning eller Afbenyttelse til Jordens Forbedring givne Beſtemmelſer.

Jeg ſkal derhos bringe i Erindring, at, derſom Nogen ønsker at ſtille Ændringsforſlag til Sagen angaaende Loldgrændſens Ophævelse og Conſumtionens Ophør, maae diſſe Ændringsforſlag vare afgivne til mig inden imorgen Middag.

Vi gaae dernæſt over til Dagsordenen, hvis første Nummer er Fortſættelse af enefte Behandling af Forſlag til Lov angaaende Afhændelse af det til Lehn, Stamhuſe og Fideicommiſſer hørende Bøndergods. Jeg ſkal i Henhold til, hvad jeg anførte i Gaarsmødet, nu ſætte det af den ærede ſjerde Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Bleſchingberg) ſtillede Ændringsforſlag til Forſlagets § 5 under Forhandling. Som jeg tillod mig at bemærke i Gaarsmødet, vil det Forſlag, der er ſtillet af fem ærede Medlemmer under Nr. 2, finde ſin Afgjørelſe, naar dette Forſlag er forhandlet og afgjort.

Unsgaard: Hvis den Sag, ſom for Dieblikket er under Behandling, havde ſtaaet ganſke isoleret, det vil ſige, hvis alt Fæſtegods i Danmark havde henhørt under Lehn, Stamhuſe eller Fideicommiſſer, vilde jeg for min Deel ikke have haft ſaa meget imod de Ændringer, ſom ere gjorte i Folkethinget; thi ſaa meget er dog i alt Fald viſt, at Stamhuus- og Fideicommiſſeſidderne ikke hidtil have

havt Rettighed til at diſponere over Bøndergods, og, naar Regjeringen giver dem en ſaadan Tilladelse, maa den ogſaa kunne ſtille viſſe Vilkaar derfor, og paa den anden Side er det ogſaa viſt, at man ved diſſe Forſlag har holdt ſig paa Friwillighedens Gebeet, ſaa at man ikke har paalagt de vedkommende Beſiddere at afhænde Fæſtegodset paa diſſe Vilkaar, men de kunne fremdeles bortfæſte det. Det, ſom har været mig til Betænklichkeit i denne Sag, er, at den ikke ſtaaer isoleret. Den er efter mit Begreb kun et Led af den ſtorre og vigtigere Sag angaaende Fæſtegodsets Overgang til Selveiendom i det Hele, og jeg kan idetmindſte for min Deel ikke tale om denne Sag uden at tage Hensyn til denne almindeligere Sag. Nu er det jo viſt ſaa, at man ikke er berettiget til med Beſtemthed at ſige, at man ved diſſe Forſlag, ſom deels igaar bleve forhandlede, deels idag ere under Behandling, har havt et beſtemt Hensyn til, at Fæſteren har nogen Medveiendomsret i Eiendommen. Men paa den anden Side kan jeg heller ikke negte, at man af diſſe Beſtemmelſer kan udlede, at en ſaadan Medveiendomsret kunde tilkomme dem, og jeg har oftere hørt omtale ſom et Argument for ſlige Sager: vi have jo begyndt at gaae i denne Retning, hvorfor ſkulle vi da ikke gaae videre? Selv den egl. Reſolution af 1846 angaaende Overdragelse af Arvefæſte paa Domainegodſer har man villet anføre ſom et Beviis for, at man kunde anvende de ſamme Regler med Hensyn til private Godſer, ſjøndt der udtrykkelig har været ſagt i denne Lov, at den kun gjaldt paa Domainegodſer, og at de Begunſtigelſer, der vare tilſtaaede de dervedende Fæſteres Livsarvinger, vare givne dem af ſærdeles egl. Gunſt. Jeg finder det ſaaledes for min Part betænkligt at ſtemme for de Forſlag, der ere gjorte. Jeg ſtemte derfor imod det Forſlag, der igaar var under Forhandling, og kan heller ikke Andet end ſtemme imod det Forſlag, ſom for Dieblikket er under Behandling. Selv hvis man ikke vilde antage, at der her i dette Forſlag, ſom nu er under Behandling, var taget Hensyn til, at Fæſteren havde en Medveiendomsret i Gaarden, hvilket jeg dog antager at man ligesaa fuldt kan udlede af denne Beſtemmelſe,